

שיחת השבוע

חב"ד
אגודת צעירי
חב"ד

785 סניפים,
בתי חב"ד,
ברחבי הארץ

יש חדש

השלוחים נאספים

ביום ראשון הקרוב יפתח בע"ה במלון ניר עציון הכינוס השנתי של שלוחי הרבי, המפעילים את מאות בתי חב"ד ברחבי הארץ. הכינוס מאורגן על-ידי צעירי אגודת חב"ד, והוא נמשך שלושה ימים. הכינוס משמש מפגש רב עוצמה, המעניק כוח להמשך העשייה לאורך השנה, והשנה יעמוד במרכזו המצב המיוחד שבו שרוי העם בישראל אחרי אירועי שמחת תורה.

שבת של אחדות

בשבת זו, שלפני ראש חודש סיוון, חשוב להדגיש את האחדות הפנימית, כשם שעם ישראל התאחד ביום הזה "כאיש אחד בלב אחד" לקראת קבלת התורה. הרבי מליובאוויטש קרא לקיים בשבת זו כינוסים של אחדות ישראל בשעת המנחה, ובהם לעורר את נקודת האחדות, שהיא ההכנה הראויה לקבלת התורה מחדש בחג השבועות. רצוי לקיים את הכינוסים מתוך סעודה, המקרבת את הלבבות.

לצאת לקרב על התודעה

אויבינו נוכחו שלא יצליחו להכניענו באמצעות כוח צבאי, ועברו להשתמש בנשק מסוכן לא פחות – נשק התודעה

הנס והתעוררות. חסד אלוקי (צילום: דוד רובינר, לע"מ)

השוואה קלה בין ימינו אלה למלחמה שהתחוללה לפני חמישים ושבע שנים ממחישה את גודל הנס הבלתי-נתפס. כבר שבעה חודשים אנחנו נלחמים בעזה, ועדיין לא הכרענו את האויב, ואילו בחודש אייר תשכ"ז ניצחנו שבעה מצבאות ערב בשישה ימים והחזרנו לידינו את יהודה ושומרון, רצועת עזה, סיני ורמת הגולן!

זה היה נס אדיר שהשאיר את העולם כולו פעור פה. זו הייתה שעת חסד אלוקי מופלאה מאין כמותה, שחוללה התעוררות עצומה בלב המוני יהודים בארץ ובתפוצות. גם מבחינה ביטחונית זו הייתה יציאה מן המיצר אל המרחב. הקב"ה נתן לנו אפשרות להפוך ממדינה קטנה ומאוימת למעצמה אוורית, שבכוחה להרתיע את אויביה ולהבטיח לבניה שקט וביטחון.

לשקר בביטחון

אבל אז קרה משהו שלא נתנו כלי-כך את דעתנו עליו. אויבינו נוכחו שלא יצליחו להכניענו באמצעות כוח צבאי, ועברו להשתמש בנשק מסוכן לא פחות – נשק התודעה. הם תוקפים אותנו בכל הכוח והעוצמה, בשקרים ובעלילות. הם מחזירים לדעת הקהל העולמית מונחים וביטויים המציגים אותנו כפושעים. ואילו אנו מגיבים בנימוס, במילים מאופקות, ובנימה קבועה של הצטדקות והתגוננות.

השקרים של הערבים מתקבלים בתודעת הציבור מפני שהם חוזרים עליהם שוב ושוב, בנחישות ובתוקפנות. לעולם לא יתנצלו, יתגוננו או יצטדקו. תמיד יתקפו בביטחון מוחלט, גם אם זה השקר הבוטה והמופרך ביותר.

בזירה הזאת הם משקיעים משאבים אדירים ומעסיקים פעילים בכל המוקדים המשפיעים על דעת הקהל. וה'עולם גולם' קונה את התעמולה השקרית ומשתכנע שהם, המרצחים המתועבים והאכזריים, הם הטובים והמסכנים, ואילו אנו הקלגסים הרעים והדורסנים.

יש עוד מרכיב שמעניק להם יתרון – אצלם אין 'פי נפש' הקוראים להבין את הצד השני או המנסים לטעון כי לא ראוי להשמיע נימוקים היסטוריים ודתיים. כל טענה, אפילו המופרכת ביותר, שיכולה לחזק את עמדתם זוכה לגיבוי

מוחלט של בני עמם, והם מתייצבים מולנו בעמדה אחידה.

מטוסים כבולים

וכך המונים ברחבי העולם מדקלמים את הסיסמה 'מהנהר ועד הים פלסטין תהיה חופשית'. נניח לדגע לבורות על כך שמעולם לא הייתה קיימת מדינת 'פלסטין', אבל למעשה זו קריאה אנטישמית מובהקת, שמשמעותה השמדת ישראל. ומה הם עונים כשמציגים לפנינו טענה זו? – שהם בעצם מבטאים "שאיפה לחופש, זכויות אדם ודריקום בשלום"...

למרבה הצער ממשלות ישראל הזניחו זירה חשובה זו, והתמקדו ברכש צבאי. הן לא הבינו שהפקרת דעת הקהל לתעמולה הערבית כובלת את המטוסים והטנקים החדשים שלנו, וגורמת למלחמותינו להימשך לאורך חודשים רבים, בלי להשיג הכרעה ומיטוט האויב.

איננו משלים את עצמנו. גם אם נשקיע את המשאבים הדרושים, עדיין יש בעולם דיי והותר גורמים אנטישמיים, שישמחו לתת בימה לאויבי ישראל. ועדיין אין ספק שהשבט מלחמה כראוי תחולל שינוי ותשכנע רבים להכיר את האמת ולהבין מי הטובים ומי הרעים במאבק הארוך של העם היהודי מול מבקשי נפשו.

גבאי בתי הכנסת
הזמינו ילדים וילדות לקריאת
עשרת הדיברות
בחג השבועות
וקבלו שקיות הפתעה
וכרטיסי הגרלה לחלוקה

הפרטים המלאים – באתר חב"ד ישראל
chabadisrael.co.il/shavuot10g

זמני השבוע

ירושלים	תל-אביב	חיפה	באר-שבע	אילת	ניו-יורק
18:59	19:22	19:13	19:20	19:15	20:02
20:21	20:24	20:25	20:21	20:16	21:10

פרקי אבות: פרק ה

שבת, ישראל,
קדם והזמנים

להרגיש טעם יהודי KEDEM

PRODUCT OF USA

המולד: אור לשישי, 12 בלילה, 25 דקות ו-9 חלקים
ראש חודש סיוון: ביום השישי

הליכה מתמדת

פרשתנו נפתחת במילים "אם בְּחַקְתִּי תִּלְכוּ". הביטוי 'תלכו' איננו במשמעות של ציות בלבד, אלא הכוונה לעבודת ה' המוגדרת 'הליכה', שעניינה התקדמות מתמדת, וכדברי נעים זמירות ישראל בתהילים (פד, נ): "יִלְכּוּ מִחֵיל אֶל חֵיל".

כאן מתעוררת שאלה: האם יהודי איננו יכול להגיע לשלמות בעבודת ה', לתחנה סופית שבה הוא יכול להישאר? למשל, בשבת מורים ליהודי שעליו לחוש עונג כפול – הן שחרור מדברים בלתי־רצויים הן עונג בענייני טוב וקדושה. עונג זה צריך להיות שלם, היינו שלא חסר דבר. אם כן, לכאורה מה הצורך ב'הליכה' נוספת?

הכוח להשתנות

הביטוי "ילכו מחיל אל חיל" מבטא התקדמות גדולה בהרבה ממושגים של צמיחה והתפתחות המוכרים לנו מעולם הצומח. צמח שגדל לגובה ולצדדים אכן משגשג במונחים של עולם הצומח,

אף־על־פי שהוא נשאר באותו מקום ואינו זז ממנו.

מובן שאין להשוות זאת למדרגת החי, שיש לו יכולת הליכה ממקום אחד למקום טוב ממנו. ועל אחת כמה וכמה ההליכה של אדם, שהקב"ה העניק לו כוח ואפשרות להתעלות מעלה־מעלה, בכמות ובאיכות, עד כדי השתנות לברייה חדשה. האדם אפילו יכול להתרומם לדרגת 'אדם' מלשון "אָדָמָה לְעֵלְיוֹן" (ישעיה יד, ד) – להידמות כביכול לקב"ה, שציווה עליו "וְהִלַּכְתָּ בְּדַרְכֵּי" (דברים כח, ט), שזו הליכה בדרכי ה' עצמו. אם כן, איך יש מקום לעלות עוד ועוד, ובאופן של 'הליכה'?

עונג בלי הגבלה

התשובה מרומזת בלשון הכתוב 'שבת שבתון' או 'שבת בשבתו'. היינו, שבתוך השבת עצמה יש רמות שונות של עונג. בהתחלה העונג קשור עם השביתה ממלאכות החול. בשבת בבוקר בא עונג נעלה יותר, הקשור עם "שבת לה' אלוֹקֵינוּ". ולאחר מכן, בעת המנחה, זה עונג שנקרא 'רעווא דכל רעווין' – רצון הרצונות.

וגם בנקודת השיא של השבת, בעת 'רעווא

דרעווין', יש תנועה של הליכה, בידיעת ה', עד פרטי הפרטים של רזי התורה ופנימיותה. כמו חכם גדול שאף שהוא שקוע תמיד בעניינים שכליים, הרי כשעולה בדעתו רעיון שכלי חדש, הוא מתענג מזה לאין ערוך מכפי שהתענג קודם לכן.

התקדמות בשני התחומים

מגמת ה'הליכה' היא בשני התחומים העיקריים של עבודת ה': 'סוד מרע' ו'עשה טוב'. ב'סוד מרע' – אדם יכול להשתחרר מרע בפועל, ואף מרע של דיבור ואפילו של מחשבה; ויש מקום גבוה יותר, שבו יצר הרע השתנה מיסודו והוא משתתף עם יצר הטוב באהבת ה', ובזה יש דרגות רבות של הליכה מחיל אל חיל.

ב'עשה טוב' – יש שלב שיהודי מצפה למילוי ההבטחה "בחוקתי תלכו... ונתתי גשמיכם בעיתם", ויש מדרגה גבוהה יותר, שהיהודי מנצל את השפע הגשמי כדי להתעלות ברוחניות, עד לדבקות בקב"ה עצמו, באופן של "מִי לִי בְשָׂמִים? וְעִמָּךְ לֹא תִפְצָתִי בְּאָרֶץ" (תהילים עג, כה).

(תורת מנחם תשמ"ה, כרך ג, עמ' 1674)

אמרת השבוע

ברכות מוסתרות

פעם אחת, בשבת פרשת בחוקותיי, ציטט רבי לוי־יצחק מברדיצ'ב את הנאמר ב'תיקוני זוהר חדש', שכל פסוקי התוכחה הם ברכות נעלות, המוסתרות במה שנראה כקללות.

שאל אחד הנוכחים: "איך ייתכן שקללות קשות כאלה הן ברכות?"

השיב רבי לוי־יצחק: "למשל, באחד מפסוקי התוכחה נאמר 'וְאָפּוּ עֵשֶׂר נָשִׁים לְחַמֶּכֶם בְּתַנּוּר אֶחָד'. יש כאן ברכה גדולה – שישרו בעם ישראל אהבה ושלוש עד שעשר נשים יוכלו לאפות בתנור אחד בלי שתהיה שום מריבה ביניהן. כי המצב הרגיל הוא, שאפילו שתי נשים שצריכות לאפות בתנור אחד יכולות לריב ביניהן, וכאן התורה מברכת שעשר נשים לא יריבו ביניהן".

וסיים רבי לוי־יצחק ואמר: "מזה אפשר ללמוד שגם פסוקי התוכחה האחרים הם למעשה ברכות נעלות".

ברית האבות

מן המעיין

בסוף נזכרים

"וזכרתי את בריתי יעקב, ואף את בריתי יצחק, ואף את בריתי אברהם אזכור והארץ אזכור" (ויקרא כו, מב). בסוף התוכחה, אחרי שספגנו כל כך הרבה מכות, עינויים וייסורים – רק אז אנו באים ל"והארץ אזכור".

(רבי יעקב־שמשון משפיטובקה)

זכות אבות בחו"ל

מה הקשר והשייכות בין זכות אבות לזכירת הארץ? יש להסביר, שאיתא בגמרא שאפילו מי שיש לו זכות אבות אינה עומדת לו בשעה שיוצא מהארץ לחוצה לארץ. ולכן כשהקב"ה העניש את ישראל, גירשם מהארץ לחוץ לארץ, שלא ייהנו מזכות אבות. וזה שאמר הכתוב: "וזכרתי את בריתי יעקב" – תעמוד לכם זכות אבות על כך שגם – "והארץ אזכור".

(עיטורי תורה)

ברחמים תזכור

אנו אומרים "ועקדת יצחק לזרעו היום ברחמים תזכור". לכאורה המילה 'ברחמים' מיותרת. אלא שלפעמים הזכרת זכות אבות מקלקלת, אם הבנים עזבו את דרכיהם, ולכן אנו מבקשים "ברחמים תזכור".

(לקוטי בשמים)

בין בית ראשון לשני

כאן, בפרשת בחוקותי, התוכחה נאמרת בלשון

רבים, ואילו בפרשת כי תבוא – בלשון יחיד. כי התוכחה הראשונה – אומרים חז"ל – נאמרה כנגד הבית הראשון, שחרב בשל עבודה זרה וגילוי עריות, ואילו התוכחה השנייה נאמרה כנגד הבית השני, שחרב מחמת שנאת חנם, שהיו שונאים איש את רעהו, וכל אחד דאג לעצמו בלבד. לפיכך נאמרה בו התוכחה בלשון יחיד.

(אמרי חן)

תוכחת הייחוס

רבי לוי־יצחק שניאורסון שאל יהודי אחד: מדוע מזכירים באמצע התוכחה את הייחוס וזכות האבות שלנו? כי העובדה שאין אנו מתנהגים כיאות לנכדי אברהם יצחק ויעקב – אין לך תוכחה גדולה מזו. ואתה – פנה אל האיש – הלוא הינך נכדו של רבי זושא מאניפול!

לעומת הגויים

"ואף גם זאת בארץ אויביהם לא מאסתי ולא געלתי לכלותם להפר בריתי איתם כי אני ה' אלוֹקֵיכם" (ויקרא כו, מד). "ואף גם זאת" – אפילו כשעושים את כל הדברים הרעים, בכל זאת כשהקב"ה רואה אותם "בארץ אויביהם", מפוזרים בין הגויים השונאים אותם, והקב"ה רואה את רשעת הגויים, אומר הקב"ה: "לא מאסתי" – לעומת הגויים, בני ישראל טובים וישרים ואין לכלותם.

(הבעל־שם־טוב)

יום בשבוע	ש"ק כ"ד אייר	א'	ב'	ג'	ד'	ה'	ו' א' סיוון
ג' פרקים ליום	הל' תענית פרק ב"ד	פרק ה' הל' תעילה וחטונה פרק א"ב	פרק ב"ד הל' אישות פרק א	פרק ב"ד	פרק ה"ז	פרק ח"י	פרק יא"ג
פרק א' ליום	הל' מעשרשני ונטענדבני פרק ב'	פרק ג'	פרק ד'	פרק ה'	פרק ו'	פרק ז'	פרק ח'

לוח יומי ללימוד הרמב"ם
תקנת הרבי מליובאוויטש

אסיקום

טכנולוגיית מים מתקדמת

LEVEL UP

התקדמו עוד היום לנעם 2, שדרגו את איכות החיים ותיהנו משפע מים חמים וקרים בלחיצת כפתור עם טכנולוגיית שבת למחדרין.

מוקד הזמנות:

077-230-47-57

נעם 2
מבית אפיקים שבת

מכון
מדעי טכנולוגי
לחלכה

בד"ר מהדרין
אור

גאולה פדיה

מנחם ברוד

שתי הדרגות של עיר הקודש

ציון וירושלים. הנביא ישעיהו (ב,ב) מתאר את ימי הגאולה: "וְהָיָה בְּאַחֲרִית הַיָּמִים נִכּוֹן יְהוָה הָרַב בֵּית ה' בְּרֹאשׁ הָהָרִים... וְנִהְיוּ אֲלֵיוֹ כָּל הַגּוֹיִם". בהמשך מופיע הפסוק: "כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תוֹרָה וְדָבַר ה' מִירוּשָׁלַם". כוונת הדברים שירושלים תהיה מרכז התורה והנבואה, וממנה ייצא האור האלוקי לעולם כולו.

תורת החסידות מפרשת את הפסוק בדרך פנימית, וקושרת זאת לשתי מדריגות רוחניות: האחת מעניקה לעיר את השם 'ציון' והשנייה מזכה אותה בתואר 'ירושלים'. הפירוש המילולי של המילה 'ציון' הוא - סימן. זו משמעות הפסוק (ירמיה לא,כ): "הֲצִיבִי לָךְ צִיָּנִים" - סימנים. העיר הזאת היא אפוא ציון וסימן לדבר נעלה יותר. זאת על-פי המדרש ש'ירושלים של מטה' מכוונת כנגד 'ירושלים של מעלה'. השם 'ציון' מבטא אפוא את היותה של העיר

סימן וביטוי לירושלים העליונה, הרוחנית.

בביטוי 'סימן' טמונה גם משמעות שיש כאן שני דברים שונים ונבדלים - אמנם האחד הוא סימן למשנהו, אבל אין הם דבר אחד. כשקוראים לעיר הקודש 'ציון', פירוש הדבר ש'ירושלים של מטה' אמנם מזכירה את 'ירושלים של מעלה' ורומזת לה, אבל יש הבדל בין השתיים. למעלה מזה הוא השם 'ירושלים'. מילה זו מורכבת משתי מילים: 'יראה' ו'שלם', וצירוף השתיים בא לומר שהעיר הזאת מגלמת בתוכה את שלמות היראה - שלמות העבודה של יראת שמיים. 'ירושלים' היא הדרגה הגבוהה יותר בעיר הקודש - לא רק רמז וסימן ודבר אחר, אלא שלמות בעבודת ה' (ראו לקוטי שיחות, כרך טו, עמ' 234, ובמצוין שם).

הרב חיים הבר

לרגל ארבעים שנה לייסוד
תקנת לימוד הרמב"ם היומי

טעימה מהרמב"ם

תכלית ההיסטוריה של חנוכה

"כִּבְיַת שְׁנֵי, כְּשֶׁמֶלְכוֹ יוֹן, גָּזְרוּ גְזָרוֹת עַל יִשְׂרָאֵל... הִתְקִינוּ חֻקִּים שְׁבָאוֹתוֹ הַדּוֹר שֶׁהָיוּ שְׂמוֹנֶת הַיָּמִים הָאֵלֶּה... יָמֵי שְׁמִינִיָּה וְהַלֵּל" (הלכות מגילה וחנוכה ג,א)

ניתן לכך הסבר מקורי. הרמב"ם נאמן למגמת חיבורו, כפי שהסביר בהקדמתו: "לפיכך קראתי שם חיבור זה משנה תורה, לפי שאדם קורא בתורה שבכתב תחילה, ואחר-כך קורא בזה ויודע ממנו תורה שבעל-פה כולה, ואינו צריך לקרות ספר אחר ביניהם".

מכיוון שהרקע ההיסטורי של החגים כבר מופיע בתורה שבכתב, אין הרמב"ם צריך לכתוב זאת בספרו. גם סיפור פורים מופיע בתנ"ך, במגילת אסתר, וכלשונו "והדברים ידועים שהיא תקנת הנביאים". ואולם הרקע של חנוכה אינו כתוב בתנ"ך אלא בתורה שבעל-פה (במסכת שבת). ומכיוון שחיבורו מסכם את התורה שבעל-פה, הרמב"ם רואה לנכון להקדים את הרקע של חנוכה.

הרמב"ם פותח את דיני חנוכה ברקע ההיסטורי, וזו הקדמה חריגה לעומת הלכות חגים אחרים. הרמב"ם אינו מקדים להלכות שבת את סיפור בריאת העולם, ואינו פותח את הלכות פסח בסיפור יציאת מצרים.

חריגה זו בולטת במיוחד בהשוואה להלכות מגילה שגלגלו שני פרקים קודם לכן. הלכות מגילה נפתחות בהלכה מעשית - "קריאת המגילה בזמנה מצוות עשה מדברי סופרים, והדברים ידועים שהיא תקנת הנביאים, והכול חייבים בקריאתה אנשים ונשים". אין שום הקדמה של סיפור המגילה. שני פרקים לאחר מכן, בפרק ג, הרמב"ם רואה לנכון לפתוח את הלכות חנוכה בסיפור ההיסטורי.

סובלים מאקדמה / פסוריאדס / גרד שלא עובר / יובש / מחלות עור אחרות?
האם שמעתם על הפטנט הישראלי מביום?

די לסבול! יש פרוביוטיקה חדשנית לעור!

שירות לקוחות: 058-5554181

להזמנות באתר: www.mibiome.co.il

חדש! ניתן למצוא באתר גם קרם פנים וצוואר להדנת העור וצמצום קמטוטים, פורמולה טבעית המשמרת את המיקרוביום הבריאי של עור הפנים והצוואר.

לרשימת בתי מרקחת וחנויות טבע ברחבי הארץ: mibiome.co.il/points-of-sale

מזימת הגנב הופרה

לאחר נסיעה קצרה הודיע קוטשר לנוסעים שגם אותו תקפו כאבי בטן פתאומיים. "נראה שגם עליי השפיע המשקה החריף", התנצל. קוטשר ירד מהכרכרה והתרחק לעבר העץ שהנוסע שהה לצידו.

הגבשושית הייתה טרייה והעבודה הייתה קלה. הוא סילק את העפר, הוציא את הצרור ותחבו לכיסו. כשחזר, בירך 'אשר יצר' בקול לשם הסוואה.

עם הזריחה הגיעה הכרכרה ליפו. ראשון קפץ ממנה איציק הנהג. "געוואלד!", צעק בבהלה. "נגנב צרור הנפוליונים!". במקום קמה מהומה גדולה. קוטשר הכריז שאיש לא יזוז ממקומו, וקרא מייד לשוטרים הטורקים שהיו בקרבת מקום. הללו הורו לעגלה ולנוסעיה לנסוע לתחנת המשטרה.

בתחנה נעשה חיפוש יסודי בכליהם של הנוסעים. קוטשר, שהיה מיועד עם הקצינים, לחש

לשאויש שהוא חושד בנוסע שירד לעשות את צרכיו כביכול. האיש הוכנס לתחנת החקירות וכעבור זמן לא רב הודה שגנב את צרור הנפוליונים וקברו תחת עץ ליד 'תחנת האילן הגדול'.

באותו יום הובל הגנב, כבול באזיקים, למקום שעליו הצביע. לתדהמת כולם המקום היה חפור, והכסף לא היה שם. המכות שספג הגנב מהקצין הטורקי לא העלו תוצאות.

קוטשר חזר ליפו ומילא את שליחותו. הערבי סיפק את תפוחי האדמה שהוזמנו, וקיבל את התמורה המלאה. הגנב השפל נכלא ונשפט לחמש שנות מאסר. בזכות יושרו ופיקחותו של קוטשר לא הופרה שמחת החג של יהודי ירושלים.

במשך שנים סירב קוטשר להבהיר את השמועות שסבבו בירושלים על הדרך שבה הציל את מזונם של עניי העיר. הוא שמר את הדברים בליבו. "מה יש לספר?", השיב לשואלים. "בסך הכול עשיתי מה שהיה עליי לעשות". רק בהלווייתו של קוטשר גילה ר' ישראל לאבל, מזכיר ה'כולל', את פרטי הסיפור.

(על-פי 'אנשים של צורה')

קוטשר נעתר בשמחה, והכרכרה יצאה לדרכה.

לאחר שלוש שעות נסיעה הגיעה הכרכרה לתחנת 'האילן הגדול', שבין אברגוש לבאב אל-וואד (שער הגיא), שם עשתה עצירת ריענון וחילוף עצמות. כל הנוסעים ירדו מהכרכרה חוץ מן הנוסע האחרון. "רצוני לנמנם קצת, דבר שנמנע ממני בשל טלטולי הכרכרה", הסביר לעגלון.

בטרם החל לנמנם הוציא בקבוק משקה חריף מתיקו והציעו לקוטשר. "זה ממריץ את הדם ומחזק את הנשמה", הפציר בו. קוטשר, שהיה יהודי פיקח, החל לחשוד באיש. הוא ירד מהכרכרה לטפל בסוסיו ובה בעת שם עין על הנוסע החשוד.

תחנת הכרכרות בשער יפו. פיקחותו של העגלון הצילה את עניי ירושלים מרעב

קוטשר, שהיה יהודי פיקח, החל לחשוד באיש. הוא ירד מהכרכרה לטפל בסוסיו ובה בעת שם עין על הנוסע החשוד

באפילה ששרתה במקום חש הלה ביטחון. הוא קם ממקומו והביט סביב. כשחשב שאיש אינו רואהו, חיטט מתחת למושבו של העגלון וסחב את צרור הנפוליונים. העגלון, שראה הכול, עשה עצמו כאילו רואה, והוסיף לטפל בסוסיו.

בסיומה של ההתרעננות חזרו הנוסעים לכרכרה, וזו המשיכה בנסיעה. כמה רגעים אחר-כך 'התעורר' הנוסע, תפס את בטנו ובקול מתחנן ביקש מהעגלון לעצור. הנוסע ירד מהכרכרה והתרחק ממנה, ואולם קוטשר עקב אחריו בעיני הנץ שלו. הוא המתין בסבלנות שהלה יסיים את צרכיו והמשיך בנסיעה.

"געוואלד! היכן הכסף?!", זעק איציק העגלון. "מזונם של עניי ירושלים נגנב! שאיש מהנוסעים לא יזוז ממקומו. רצוני לערוך בדיקה בכליכם!".

זו הייתה השנה השנייה למלחמת העולם הראשונה. בעיר ירושלים שרר רעב כבד. עוני ומחסור שלטו בכל פינה. ואם לא די בכך באה מכת ארבה וחיסלה את התבואה, הפירות והירקות.

חג הפסח קרב ובא, והעיר הייתה ריקה ממוצרי מזון בסיסיים. עסקני העיר היו אובדי עצות. הם פנו אל כל ספקי המזון שבאזור וניסו למצוא מזור לרעב הצפוי בחג הפסח.

כאשר הגיעה השמועה לפרנסי העיר שביפו אפשר להשיג תפוחי אדמה, מיהרו להזמין כמות

נכבדה שתחולק לעניי העיר, שרבים מהם סבלו חרפת רעב ממש. חמש מאות נפוליונים זהב הצליחו העסקנים לגייס. לעסקני ירושלים הצטרפו ועד 'כולל הו"ד' (הולנד ודייטשלנד) ו'ארגון הפקידים והאמרכלים של אמסטרדם', שהצליחו לגייס סכום דומה.

ביום שישי בשבוע שלפני החג בא מזכיר הכולל, ר' ישראל לאבל, לתחנת הכרכרות שבשער יפו ופנה אל איציק קוטשר, העגלון המפורסם של ירושלים.

"התכונן לצאת מייד במוצאי השבת לעיר יפו, כדי למסור את צרור הכסף שנאסף לידי חאג' מחמוד נבולסי, הספק הראשי של תפוחי האדמה", ביקש המזכיר. הוא לא הבחין כי עוד אוזניים שמעו את הדברים.

במוצאי שבת מיהר קוטשר לבית המזכיר, נטל מידו את צרור הנפוליונים ותחבו עמוק מתחת למושבו הכרכרה. משם המשיך לשער יפו, לתחנת הכרכרות, ואסף נוסעים שרצו לנסוע ליפו.

בעודו משחרר את הבלמים לקראת הנסיעה הופיע פתאום איש מתנשף וביקש להצטרף לנסיעה. "נודע לי כי אימי המתגוררת ביפו שרויה במצב אנוש. עליי להגיע אליה בדחיפות", אמר.

058-4217770

שיעורים מרוממים בהשתתפות:
הרב שניאור אשכנזי, הרב טוביה ורחל בולטון, הרב ניר ונעמה מנוסי.

סמינר שבתות

במלון ציפורי בכפר חפץ חיים

ה'ו' סיוון // 11-12.6.24

החזרי ההלוואות שלכם
גבוהים ומפוזרים?

איחוד הלוואות

לאסוף הכל
להלוואה אחת

eliko.web.studio

יוסף מנחם עם 41
שנות ניסיון בבנק דיסקונט

יוסף מנחם משכנתאות
דובר בנקאית שוטפת

שיחת ייעוץ חינם

074.780.2850

A large blue rectangular banner with rounded corners. The text is written in bold, white, sans-serif Hebrew font. At the top, it says "ביטוח קולקטיבי". Below that, in a larger font, is "הבריאות של אנ'ש". Underneath, there are two smaller white boxes containing the words "פוליסה" and "מזאתמת" respectively. To the right of "מזאתמת" is another white box containing "לדרישות משרד האוצר". Below these boxes, the text continues with "אפשרה לעוד 5 שנים" and "בריאות וטובות". In the bottom right corner, there is a white circle containing a black silhouette of a dog's head.

ביטוח קולקטיבי

הבריאות של אנ'ש

פוליסה

מזאתמת לדרישות משרד האוצר

אפשרה לעוד 5 שנים

בריאות וטובות

077.444.7777

basad.co.il

צריך לעשות הכל שיחיה בסדר

גפןבסד

בטוח פרנסים לנער הנאמן

בריאות | פנסיה | דירה | ביטוח חיים | נסיעות לחו"ל | משכנתא | פרישה בכבוד

הלכה למעשה

הרב יוסף גינזבורג
רב אזורי, עומר

שכר ועונש לילדים

שאלה: האם הורים מקבלים שכר ועונש על מעשי ילדיהם שמתחת לגיל מצוות? ומה באשר לילדים עצמם?

תשובה: ילדים שמתחת לגיל החיוב במצוות, 12 לבת ו־13 לבן, חייבים בקיום מצוות התורה ('עשה' ו'לא תעשה') ככל ישראל, אלא שעדיין אינם בני־דעת, ואין עליהם חיוב ועונש כגדולים, אלא לפי הבנתם ולפי מצבם. מגיל החיוב במצוות ועד גיל עשרים נדרשת מהם עבודה גדולה יותר, ומגיל עשרים ומעלה (ש"אין בית דין של מעלה עונשים אדם עד שיהיה בן עשרים) – נדרשת עבודה גדולה עוד יותר.

הרמ"א פסק: "קטן שהיכה את אביו, או עבר שאר עבירות בקטנותו, אף־על־פי שאינו צריך תשובה כשיגדל, מכל מקום טוב לו שיקבל על עצמו איזה

דבר לתשובה ולכפרה, אף־על־פי שעבר קודם שנעשה בר־עונשין". וכמו שיש מקרה שקטן שעבר עבירה בקטנותו, חייב כשיגדל להביא קרבן לכפר על עצמו.

מותר להאכיל קטן כפי הדרוש לו בשבת קודם ששמע קידוש, וכמובן לפני תפילת שחרית, לפי שידוע לו שמתירים לו זאת מפני גילו, ולא יטעה מזה לעשות כן כשיגדל. לעומת זה, איסור דרבנן, אף שמותר לבקש מגוי לעשותו בעבורנו לצורך מצווה, אסור לעשותו על־ידי קטן, שמא יתרגל להתיר זאת תמיד.

ההורים נידונים על מעשי ילדיהם, מכיוון שהם מצווים לחנכם למצוות. ולכן כשהבן מגיע למצוות, האב מברך "ברוך שפטרינו מעונש הלזה" (או "מעונשו של זה").

מקורות: שבת פטב.רמ"א ונו"כ, או"ח סו"ס שמג, ושו"ע אדה"ז שם ס"דח וס"יא. רמב"ם הל' שגנות פ"ט ה"ג. שו"ת נודע ביהודה מהדל"ת י"ד סי' קסד. אג"ק הרבי ח"ז עמ' שנו, תורת מנחם ח"ט עמ' 26, וש"נ. 'הלכות והליכות בר מצוה' פ"ה ס"ב.

מחלקת המודעות (גלובל) של 'שיחת השבוע':
טל' 053-3166532 • דוא"ל: m3166532@gmail.com

תקציר: התרגיל העתיק של זהב בארגון תמורת כבשה, מעל חומת ירושלים, עומד להתחדש והפעם, בסודי סודות, לא רק זהב יצא החוצה עם הארגון...

עת פרדה

אך לה אגלה עכשו, כדי שתבין ולא תצטער, ורב הרפינס התכופף ולחש באזני תלמידו הנדהם את התכנית להברית את גדעון ומונבז מעבר לחומה בתוך הארגון. "נגב דמעותיה ושוב למקומה וזכור: נצור לשונך..." ואצבון חזר למקומו מנחם ואף מאשר, על פי הוא היחיד פרגע הידוע את הסוד.

האזור ליד החומה לא היה מקום לילדים. משמרות בריונים פטרלו במקום, ורב הרפינס שבקש להמנע משאלות מיותרות, החיש את צעדי והאיץ בילדי פתחו להתקדם לעבר נקדה מסוימת בחומת העיר, נקדה צדדית ונסתרת למדי, שאינה מושכת תשומת לב יתרה. הבריונים שמרו בעקר סביב השערים שבחומה.

אתם היו מונבז וגדעון, שבאו נרגשים ועמם ארגון ענק. על מתניו של מונבז חגור היה בהחבא צרור כבד של זהב טהור. הם נשאו עמם גם דבלים וצמוקים, צידה לדרך. כן, הם כבר הבינו כי עת פרדה היא העת הזו. הוריהם הסבירו להם. גם שאר התלמידים עדכנו בתכנית ועתה נשאר רק לשתף את הרומאים...

רב הרפינס טפס בכבוד ובצעמו אל ראש החומה, כשעיני תלמידיו צופות אליו בחרדה. "רומאים!", קרא בלחש מעברה השני של החומה. "אם אוריד לכם עתה זהב, התנתו לי תמורתו כבשה לקרנן? אם תתנו, אולי נעשה עסקה זו שוב בעתיד. ארצה כבשה תמימה ושלמה, בלי מום! היש אתכם כבשה שזו?"

התיעצות חפזה נערכה למטה בין החילים, ובסופה רץ אחד מהם לאהלו וחזר עם כבשה שמנה וטובה. רב הרפינס שמח. "עתה המתינו!", קרא לעברם ומהר לגלש בחזרה אל תלמידיו הדאוגים. "זכינו!", קרא בהתרגשות, ומונבז מהר ושפף את תכולת השקיק שהביא אל תוך הארגון.

הגיע הרגע הגדול. רב הרפינס נגש לגדעון והעניק לו חבוק עז, אחר נגש וחבק את מונבז. "ועכשו", אמר בקול חנוק, "שניכם פנימה!"

המשך יבוא

דבר התורה שלי

חלשים מנצחים גבורים

בתחלת פרשת בחקתי התורה מבטיחה שכאשר בני ישראל יעסקו בתורה ויקימו את מצוותיה ויעשו את רצון השם – ינצחו את אויביהם, אפלו שהללו יהיו עדיפים עליהם במספרם.

וכך נכתב: "ורדפו מכם חמשה – מאה, ומאה מכם – רבבה ירדפו". חמשה חילים מבני ישראל יבריחו מאה חילי אויב, ומאה חילים מבני ישראל ירדפו אחרי עשרת אלפים חילים של האויב, שיברחו מפניהם.

נשאלת השאלה, הלא כבר קדם לכן התורה מבטיחה: "ורדפתם את איביכם ונפלו לפניכם לחרב", ומה התורה מוסיפה כאן?

אלא שהסדר הנהוג במלחמה הוא, שבהתחלה מסתערים על האויב החילים הגבורים, מי שמסגלים לרדף אחרי האויבים. רק אחר כך מצטרפים לקרב אפלו החלשים, והם מסייעים בהכרעת האויב.

הפסוק "ורדפתם את איביכם" מדבר על החילים החזקים, והתורה מבטיחה שהגבורים מבני ישראל ינצחו את האויבים. ואלו "ורדפו מכם" מדבר על החילים החלשים יותר, שאינם גבורים, כדברי רש"י: "ורדפו מכם – מן החלשים שבכם", והתורה מבטיחה שאפלו הם יבריחו את האויבים.

ולמה מזכיר כאן המספר 'חמשה' דוקא? ובכן, בפרישת ויגש מספר שיוסף לקח חמשה מאחיו והציג אותם לפני פרעה. מדוע לקח חמשה דוקא? מפני שחמשה אלה לא נראו גבורים אלא חלשים, ויוסף בחר בהם דוקא, כדי שפרעה לא ירצה להפך את אחיו לחילים בצבאו.

כשהתורה אומרת עכשו ש'רדפו מכם חמשה', יש כאן רמז לאותם חמשה, המסמלים חלשה. וזו ההבטחה הנאמרת בפסוק הזה, שאפלו חמשה חלשים מבני ישראל יבריחו מאה מחילי האויב וירדפו אחריהם!

(על פי תורת מנחם, כרך ט, עמ' 271)

לארגו לצאת?

"אצבון!", קרא רב הרפינס בקול. הוא סמן לו בידו להתקרב אליו, ואצבון קרב מיד. "לא תוכל, אצבון, להצטרף עמנו היום בנסיון להשגת הכבשה", אמר רב הרפינס בקול רך, "עצן עתידים אנחנו בגלל זה לאחר לשוב לבתינו הערב, ולא ארצה שבלבו של אביך, או מי מידידיו, יעלו חשדות... אתה חייב לחזור הביתה כרגיל!"

לבו הרגיש של רב הרפינס נחמץ למראה תגובתו של תלמידו הטוב. הפרח הנפלא, הגדל בתוך משפחת בריונים, כשושנה בין חוחים. עיניו של אצבון מלאו דמעות. "חשדות?", תמה בקול. "למה אגרע?", בכה.

רחמיו של הרב נכמרו. "חשבת, אצבון, שלא לגלות את התכנית האמתית עד הרגע האחרון,

מה רבו מעשיה' ה'

הפרבור המלכותי

"הי, זה אני!", חשב הפרבור כשהביט במראה. וזה השג לא רע בכלל, בהתחשב בעבודה שרב הצפורים אינן מסגלות לזהות את עצמן במראה.

הפרבורים שיכים למשפחת הפרוויזים, והם עופות מרהיבים ביפים. על פני המים הם שטים בחנניות ובשליוה, ונחנו בתבונה ובאמץ.

לא קל לפרבורים להמריא. הם עופות כבדים - משקלם מגיע עד חמשה עשר קילוגרמים - ועליהם לבצע ריצת המראה, כמו מטוס נוסעים גדול.

הפרבורים נחנו בזכרון מדהים. הם יכולים לזכור לאורך שנים פרצופים ומקומות מפרים, וכמו כן מסגלים לנזט את דרכם בקלות.

הפרבורים משפחתיים מאוד. בני הזוג קשורים זה לזה לכל ימי חייהם. בעונת הדגירה הנקבה מטילה בין 5-8 ביצים, ודוגרת עליהן פחמשה שבועות, בעוד הזכר נמצא בסביבה ושומר עליה. האפרוחים נשארים עם הוריהם עד עונת הדגירה הבאה, ואז פנו לחיים עצמאיים. אם צאצא של משפחת פרבורים הולך לאבוד, כל המשפחה מחפשת אותו עד שימצא והמשפחה תתאחד מחדש.

ואוי ואבוי לבעל-חיים שיעז לפלש לטריטוריה של הפרבורים, ואפלו אם זו חיה מאימת במיוחד, כמו שועל או כלב. העופות מנופפים בכנפיהם בעצמה ומסגלים לתקף את הפולש במקור החד שלהם ולגרם לו נזק.

על פני המים הם שטים באטיות ובאצילות, אבל באוויר הם יכולים לעוף במהירות של כמעט מאה קילומטרים בשעה!

בארץ ישראל הפרבורים מופיעים באזורים מזדמנים, בעקר בחדשי החורף. נראו בארץ שלושה מיני פרבורים - פרבור מצוי, פרבור שר ופרבור קטן (פרבור הטונדרה).

איור: מרדכי איזנשטט

מאת: דניאל גורדון

הגומר לחיבים טובות

05

פרולוג: בעוד ר' הירש הזקן ובנו ר' סנדר נמצאים ביריד ומנהלים משא ומתן עם סוחר הטה, בעיר מגוריהם שקלוב יושב אדם נרגן ומפרפר, כלא קנאה, ומתכנן לפגוע בהם.

הפסוק: יבוא

מי שלא התפלל תפלה בשגגה או באנס, יתפלל פעמים שמונה עשרה בתפלה שאחריה - הראשונה כחובה והשנייה כתשלומים של התפלה הקודמת. אבל אפשרות זו היא רק בתפלה הסמוכה לתפלה שלא התפלל.

הלכה בשבוע

הסידור והתפילה הראשונה בכותל

ליד הכותל המערבי ביום השחרור בכ"ח באייר תשכ"ז. על החתום "שלמה גורן, אלוף". הסידור שוכן כיום במוזיאון בגבעת התחמושת.

חיבור. אני מרגיש חיבור עמוק לכותל, ובא אליו בשלושת הרגלים, ביום ירושלים, בתשעה באב ובהושענא רבה. יש דברים שאני אוהב לספר למבקרים: למשל, מצד שמאל, בכניסה לאזור המקורה, יש פינה ובה משבצת של 20-30 סנטימטר, חקוקה בסלע. היה שם שלט הרחוב 'אל-בוראק'. בעבור הערבים זה היה רחוב רגיל.

גיבורים. אנחנו מעלים עכשיו זיכרונות מכיבוש הכותל, אבל אני חושב שהפוקס צריך להיות דווקא על הגיבורים המופלאים של מלחמת שמחת תורה. הופתענו מהעוצמת הרוח של החיילים, מכל החוגים, שיצאו להילחם בתעוזה שמוכירה את הלוחמים של עם ישראל לדורותיו. אנחנו נלחמנו ימים אחדים, ועכשיו איזו נחישות! יש לי שני נכדים בצנחנים, ואני שומע מהם דברים בלתי-נתפסים.

סידורו האישי של הצנחן יעקב שגיב שימש את הרב הצבאי בתפילה ההיסטורית הראשונה בכותל המשוחרר. ומה הוא אומר על הלוחמים של ימינו?

"הכותל היה משאלת נפשו". שגיב

הסתתרו בעיקר חוליות צלפים.

כ"ח באייר. בבוקר יום רביעי, כ"ח באייר, יצאנו עם שחר למשימה החשובה של חיבור להר הצופים. לקחתי בכיסי את התפילין והסידור. דומה היה שהמלחמה עומדת להסתיים. לא דיברו על שחרור העיר העתיקה.

הכותל. ופתאום עברה שמועה שהממשלה החליטה לשחרר גם את העיר שבין החומות. כוחות ראשונים של החטיבה פרצו לעיר דרך שער האריות. אנחנו המשכנו לנוע דרך רכס אוגוסטה ויקטוריה. בקרב יריות נפל המ"פ שלנו, גיורא אשכנזי, שהלך בראש. בשעת צוהריים מוקדמת נכנסנו לעיר ועלינו לרחבת הר הבית. הכותל היה משאת נפשונו, וחיפשנו את הפשפש המוליך אליו. הגענו לרחבת הכותל, שלא הייתה אלא רחוב צר בשכונת המוגרבים.

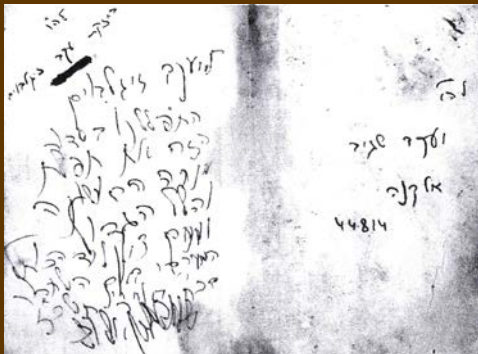
התפילה בסידור. הרב גורן כבר היה שם עם חותנו הנזיר והרב צבי יהודה. התרגשנו מאוד. הרב גורן חש את גודל השעה וקיבץ את החיילים המעטים לתפילת מנחה. היו עימו שופר וספר תורה. סידור לא היה לו. לבקשתו, מסרתי לו את סידורי. בתוך כך הגיעו צנחנים רבים והייתה התרגשות גדולה. לאחר התפילה כתב הרב בסידור: "התפללנו בסידור הזה את תפילת מנחה הראשונה והלה הגדול ומנחם ציון

תעודת זהות. יעקב שגיב (לשעבר

זיגלבוים), עוד מעט בן 80, תושב אלקנה. נולד בתל-אביב, התחנך במוסדות הממלכתי-דתי ועבד 34 שנים בתעשייה האווירית. היה מעורב במיזמים ביטחוניים חשובים. לא רצה כל-כך להתראיין השנה, וחשב שהבימה ראויה לגיבורי המלחמה הנוכחית, ובכל-זאת ליבו נפתח - "כי לכל אחד ירושלים שלו".

עולים לירושלים. במלחמת ששת הימים הוטל על החטיבה שלנו, חטיבה 55 של הצנחנים, לצנוח ביום שני, כ"ו באייר, ממערב לאל-עריש. החזית הייתה באותו בוקר מול המצרים, לאורך גבול סיני. במהלך היום החליט מלך ירדן להצטרף למלחמה, תחילה בירושלים ואחר-כך לאורך כל הגבול, מחברון בדרום ועד ג'נין בצפון. המשימה של החטיבה השתנתה. הצניחה התבטלה ועלינו לירושלים. רבים קיבלו את השינוי הזה באכזבה.

הדיפת המתקפה. המשימה החדשה שלנו הייתה להדוף את המתקפה הירדנית, ולהמשיך אחר-כך להר הצופים. לילה ויום לחמה החטיבה לאורך הקו העירוני הצפוני, משער שכם עד גבעת התחמושת, קו שחצה את העיר במשך 19 שנים. קרב קשה במיוחד היה על גבעת התחמושת, אבל גם במקומות אחרים. ביום שלישי ייצבנו את הקו. רוב הצבא הירדני נסוג אל מעברות הירדן, ובעיר

כתב ידו של הרב גורן בסידורו האישי של שגיב

הרגע המרגש של תקיעת השופר בכותל המערבי

הרשת המשתלמת בישראל עם

כשרויות
מהזדרזות

הרשת הטובה בישראל למוצרי מהדרין!

מחסני השוק
מנצחים בכל מחיר

מחסני השוק
מהדרין